

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΑΠΑ ΛΟΥΪΖΟΥ

Η ΖΩΗ ΣΤΗΝ ΥΠΟΔΟΥΛΟ ΚΑΛΛΙΠΟΛΙ.— Ο ΠΑΡΑΔΟΣΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ ΠΕΡΙΚΛΗ ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΥ.— «ΣΕ ΤΡΕΙΣ ΗΜΕΡΕΣ ΠΕΘΑΙΝΩ».— ΚΑΙ ΠΕΘΑΙΝΕΙ.— ΟΙ ΔΙΩΓΜΟΙ.

Εις τὴν Ἁγίαν Φωτεινὴν τῆς Νέας Σμύρνης ἐφημερεύει ὁ πατὴρ Κώστας Λουΐζος, ἕνας μορφωμένος κληρικός ἀπὸ τὴν Καλλιπὸλι τῆς Θρακικῆς Χερσονήσου. Χρόνια στὴν Καλλιπὸλι ἀρχιερατικός

Ὁ πατὴρ - Κωνσταντῖνος Λουΐζος.

ἐπίτροπος καὶ διευθυντὴς τῶν υποθέσεων τῆς Μητροπόλεως, ἔζησε τίς χαρὲς καὶ τίς λύπες τῶν ραγιδῶν, ὑπέστη τοὺς διωγμοὺς καὶ πάντοτε μαζί μὲ τὸ ποιμνίό του, θρέθηκε μίαν μέραν πρόσφον ἐπὶ τὴν Κυπαρισσία!

Ἀπὸ τῆ ζωῆ τῆς Καλλιπόλεως καὶ τί δὲν ἔχει νὰ θυμῆθῃ ὁ θαυμασὸς αὐτὸς κληρικός!

Νὰ ἐξαῆσθαι τοὺς εὐεργέτας τῆς κοινότητος, ἢ τίς ἐθνικὰς υπηρεσίας ποὺ προσέφερε τὸ ὑπόδουλο ἔθνος στὸ ἐλεύθερο; Πῶς γὰρ μὴ θυμῆθῃ τὸν μυστηριακὸν τρόπο τῆς ἐργασίας, πῶς οἱ ἀπεσταλμένοι τῆς Ἑλλάδος γιὰ νὰ μιλήσουν μαζί του ἔπρεπε νὰ ποῦν μίαν ἐμυστηριακὴν λέξι γιὰ ν' ἀρχίσῃ ἡ συνομιλία... Μὰ γιὰ ὅλα αὐτὰ δὲν εἶναι ἀκόμη καιρὸς νὰ γίνῃ συζήτησις...

Μοῦ διηγεῖται τίς εὐεργεσίες πρὸς τὴν Καλλιπὸλι καὶ μοῦ ἀναφέρει μ' εὐλάβεια τὰ ὀνόματα τῶν Δράκου, Ἀσηνῆ, Τζιφρῆ, Ἰωάννου, Συγκλητικῆς, Ἰακείμ, Σκαρλατῆ, Δημητρίου Κώστα καὶ Νικολάου Ζωγραφίδου καὶ δὲν ξεχνᾷ τὸν Περικλῆ Σαββόπουλο, τοῦ ὁποῦ μοῦ λέγει μὲ συγκίνησι τὸ παράδοξο τέλος:

Ὁ Περικλῆς Σαββόπουλος εἶχε ἀρρωστήσει. Κατὰ πάσαν πιθανότητα ἀπὸ καρκίνου! Οἱ γιατροὶ συνέστησαν στὸν ἀρρωστο νὰ κάμῃ τὴν διαθήκην του, τὴν ὁποίαν συνέταξε ὁ πατὴρ Λουΐζος. Ἐν τῷ μεταῦ ὅμως ὁ Σαββόπουλος πήγαινε καλύτερα. Καὶ τὰ Χριστούγεννα τῆς χρονίᾳς ἐκείνης ἦσαν ἀπολύτως καλά!

Τὸ μεσημέρι τῶν Χριστουγέννων ἐκυκλοφόρησε ἔξαφνικὰ ὁ βόλη τὴν πόλιν μίαν περίεργη εἰδήσις:

— Ὁ Περικλῆς Σαββόπουλος καλεῖ τοὺς χριστιανοὺς νὰ πάνε στὸ σπίτι του νὰ τοὺς κεράσῃ! Σὲ τρεῖς μέρες πεθαίνει καὶ θέλει νὰ τὸν συχωρήσῃ ὅλος ὁ κόσμος. Νὰ δῇ τὸν κόσμο νὰ χαίρεται καὶ νὰ γλεντᾷ.

Καὶ ὅλοι οἱ Καλλιπολίτες ἔτρεχαν στὸ σπίτι τοῦ Σαββόπουλου, ἀπ' ὅπου ἔφευγαν μὲ τραγούδια καὶ χαρὰς.

Ὁ Μητροπολίτης Ἱερώνυμος παρεκάλεσε τὸν πατὴρ Λουΐζο νὰ πῆγῃ νὰ δῇ τί συμβαίνει. Πῆγε καὶ βόηκε τὸν Περικλῆ νὰ κερνήσῃ χαρούμενος τοὺς προσερχομένους!

— Τί συμβαίνει, Περικλῆ;

— Τίποτα, τοῦ εἶπε ἀδιάφορος. Σὲ τρεῖς μέρες πεθαίνω. Καὶ κάνω σήμερα αὐτὸ τὸ πανηγύρι.

Ὁ πατὴρ Λουΐζος σκέφθηκε πῶς ὁ καμμένος ὁ Περικλῆς τρελλάθηκε!

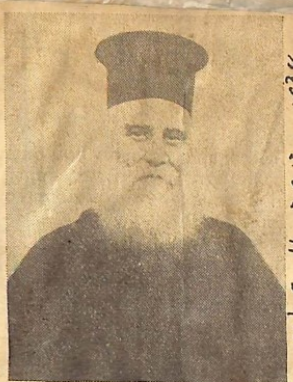
Καὶ ὅμως δὲν ἦταν καθόλου τρελλάος!

Τὴν τρίτην μέραν τῶν Χριστουγέννων φόρεσε τὰ σάβανα καὶ μῆκε στὸ φέρετρο, ποὺ εἶχε ἀγοράσει ἰμόνος του, σταύρωσε τὰ χέρια του, ἔκλεισε τὰ μάτια του καὶ κοιμήθηκε ἡσυχά - ἡσυχά... Εἶχε πεθάνει!

Δείνωσαν στὸν πατὴρ Λουΐζο κάποια δυσπιστία. Τὸ καταλαβαίνει καὶ μὲ θεοαἰδία:

— Τὸ εἶδα μὲ τὰ ἴδια μου τὰ μάτια!

Καὶ θυμᾶται κάτι ἄλλο. Τοὺς διωγμοὺς τῶν Καλλιπολιτῶν

Μ. Λουΐζος - 2 Ιαν. 1938

Οἰκονόμος ΚΩΝΣΤ. ΛΟΥΪΖΟΣ
Πρόεδρος τοῦ Ἐνοριακοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου Ἁγ. Φωτεινῆς καὶ Πρόεδρος τοῦ Κατηχητικοῦ Σχολείου Ν. Σμύρνης.

Ὁ πατὴρ Κωνσταντῖνος Λουΐζος εἶχε ἀρρωστήσει. Κατὰ πάσαν πιθανότητα ἀπὸ καρκίνου! Οἱ γιατροὶ συνέστησαν στὸν ἀρρωστο νὰ κάμῃ τὴν διαθήκην του, τὴν ὁποίαν συνέταξε ὁ πατὴρ Λουΐζος. Ἐν τῷ μεταῦ ὅμως ὁ Σαββόπουλος πήγαινε καλύτερα. Καὶ τὰ Χριστούγεννα τῆς χρονίᾳς ἐκείνης ἦσαν ἀπολύτως καλά!

Τὸ μεσημέρι τῶν Χριστουγέννων ἐκυκλοφόρησε ἔξαφνικὰ ὁ βόλη τὴν πόλιν μίαν περίεργη εἰδήσις:

— Ὁ Περικλῆς Σαββόπουλος καλεῖ τοὺς χριστιανοὺς νὰ πάνε στὸ σπίτι του νὰ τοὺς κεράσῃ! Σὲ τρεῖς μέρες πεθαίνει καὶ θέλει νὰ τὸν συχωρήσῃ ὅλος ὁ κόσμος. Νὰ δῇ τὸν κόσμο νὰ χαίρεται καὶ νὰ γλεντᾷ.

Καὶ ὅλοι οἱ Καλλιπολίτες ἔτρεχαν στὸ σπίτι τοῦ Σαββόπουλου, ἀπ' ὅπου ἔφευγαν μὲ τραγούδια καὶ χαρὰς.

Ὁ Μητροπολίτης Ἱερώνυμος παρεκάλεσε τὸν πατὴρ Λουΐζο νὰ πῆγῃ νὰ δῇ τί συμβαίνει. Πῆγε καὶ βόηκε τὸν Περικλῆ νὰ κερνήσῃ χαρούμενος τοὺς προσερχομένους!

— Τί συμβαίνει, Περικλῆ;

— Τίποτα, τοῦ εἶπε ἀδιάφορος. Σὲ τρεῖς μέρες πεθαίνω. Καὶ κάνω σήμερα αὐτὸ τὸ πανηγύρι.

Ὁ πατὴρ Λουΐζος σκέφθηκε πῶς ὁ καμμένος ὁ Περικλῆς τρελλάθηκε!

Καὶ ὅμως δὲν ἦταν καθόλου τρελλάος!

Τὴν τρίτην μέραν τῶν Χριστουγέννων φόρεσε τὰ σάβανα καὶ μῆκε στὸ φέρετρο, ποὺ εἶχε ἀγοράσει ἰμόνος του, σταύρωσε τὰ χέρια του, ἔκλεισε τὰ μάτια του καὶ κοιμήθηκε ἡσυχά - ἡσυχά... Εἶχε πεθάνει!

Δείνωσαν στὸν πατὴρ Λουΐζο κάποια δυσπιστία. Τὸ καταλαβαίνει καὶ μὲ θεοαἰδία:

— Τὸ εἶδα μὲ τὰ ἴδια μου τὰ μάτια!

Καὶ θυμᾶται κάτι ἄλλο. Τοὺς διωγμοὺς τῶν Καλλιπολιτῶν

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΑΠΑ ΛΟΥΪ'ΖΟΥ

Η ΖΩΗ ΣΤΗΝ ΥΠΟΔΟΥΛΟ ΚΑΛΛΙΠΟΛΙ.— Ο ΠΑΡΑΔΟΣΟΣ ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ ΠΕΡΙΚΛΗ ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΥ.— ΣΕ ΤΡΕΙΣ ΗΜΕΡΕΣ ΠΕΘΑΙΝΩ.— ΚΑΙ ΠΕΘΑΙΝΕΙ.— ΟΙ ΔΙΩΓΜΟΙ.

Εισαγωγή. Φατεινή της Νέας Σμύρνης εφημερεύει ο παπά Κώστας Λουΐζας, ένας μορφωμένος κληρικός από την Καλλιπολι της Θρακικής Χερσονήσου. Χρόνια στην Καλλιπολι αρχιερατικός

Ο παπᾶ - Κωνσταντίνος Λουΐζας.

ἐπίτροπος καὶ διευθυντὴς τῶν ὑποθέσεων τῆς Μητροπόλεως, ἔζησε τις χαρὲς καὶ τις λύπες τῶν ραγιαδῶν, ὑπέστη τοὺς διαγμούς καὶ πάποτε μαζὴ μὲ τὸ ποιμνιὸ τοῦ, θρόνηκε μιά μέρα πρόσφυξ στην κυταρσία!
Ἀπὸ τῆ ζωῆ τῆς Καλλιπόλεως καὶ τί δὲν ἔχει νὰ θυμηθῆ ὁ θαυμασιος αὐτὸς κληρικός!
Νὰ ξεχάσῃ τοὺς εὐεργέτας τῆς καριέρας, ἢ τις ἐθνικὲς ὑπηρεσίες που προσέφερε τὸ ὑπόβουλο ἔθνος στὸ ἐλεύθερο; Πῶς νὰ μὴ θυμηθῆ τὸν μυστηριακὸ τρόπο τῆς ἐργασίας, πῶς οἱ ἀπεσταλμένοι τῆς Ἑλλάδος γιὰ νὰ μιλήσουν μαζὴ τοῦ ἔπρεπε νὰ ποῦν μιά ἐμυστηριακὴ λέξι γιὰ ν' ἀρχίσῃ ἡ συνομιλία... Μὰ γιὰ ὅλα αὐτὰ δὲν εἶναι ἀκόμη καιρὸς νὰ γίνῃ συζήτηση...
Μοῦ διηγείται τις εὐεργεσίες πρὸς τὴν Καλλιπολι καὶ μοῦ ἀναφέρει μ' ἐυλάβεια τὰ ὀνόματα τῶν Δράκου, Ἀσηνέβ, Τζιφρῆ, Ἰωάννου, Συγκλητικῆς, Ἰωακείμ, Σκαρλατιδῆ, Δημητρίου Κώστα καὶ Νικολάου Ζωγραφιδῆ καὶ δὲν ξεγινᾷ τὸν Περικλῆ Σαβδόπουλο, τὸ ὁποῖο μοῦ λέγει μὲ συγκίνηση τὸ παράδοξο τέλος:
Ὁ Περικλῆς Σαβδόπουλος εἶχε ἀρρωστήσει. Κατὰ πάσαν πιθανότητα ἀπὸ καρκίνου! Οἱ γιατροὶ συνέστησαν στὸν ἀρρωστο νὰ κάμῃ τὴ διαθήκη του, τὴν ὁποῖαν συνέταξε ὁ παπᾶ Λουΐζας. Ἐν τῷ μεταξύ ὁμιος ὁ Σαβδόπουλος πηγαινε καλύτερα. Καὶ τὰ Χριστούγεννα τῆς χρονιάς ἐκείνης ἦταν ἀπολύτως καλά!
Τὸ μεσημέρι τῶν Χριστουγέννων ἐκυκλοφόρησε ξαφνικὰ σ' ὅλη τὴν πόλι μιά περίεργη εἴδησι:

— Ὁ Περικλῆς Σαβδόπουλος καλεῖ τοὺς χριστιανοὺς νὰ πάνε στὸ σπίτι του νὰ τοὺς κέρασῃ! Σὲ τρεῖς μέρες πεθαίνει καὶ θέλει νὰ τὸν συχωρῆσῃ ὁλος ὁ κόσμος. Νὰ δῆ τὸν κόσμο νὰ χαίρεται καὶ νὰ γλεντᾷ.
Καὶ ὅλοι οἱ Καλλιπολίτες ἔτρεχαν στὸ σπίτι τοῦ Σαβδόπουλου, ἀπ' ὅπου ἔφευγαν μὲ τραγοῦδια καὶ χαρὲς.
Ὁ Μητροπολίτης Ἰερώνυμος παρέκάλεσε τὸν παπᾶ Λουΐζο νὰ πᾶν νὰ δῆ τί συμβαίνει. Πῆγε καὶ βρῆκε τὸν Περικλῆ νὰ κερνάη χαρούμενος τοὺς προσερχομένους!
— Τί συμβαίνει, Περικλή;
— Τίποτα, τοῦ εἶπε ἀδιάφορος. Σὲ τρεῖς μέρες πεθαίνο. Καὶ κἀνὸ σήμερα αὐτὸ τὸ πανηγύρι.
Ὁ παπᾶ Λουΐζας σκέφθηκε πῶς ὁ καπνέμος ὁ Περικλῆς τρελλάθηκε!
Καὶ ὁμιος δὲν ἦταν καθόλου τρελλάος!
Τὴν τρίτη μέρα τῶν Χριστουγέννων ὁρασε τὰ σάβανα καὶ μπῆκε στὸ κρεββατο, που εἶχε ἀγοράσει ὁμιος του, σταύρωσε τὰ χέρια του, ἐκλεισε τὰ μάτια του καὶ κοιμήθηκε ἄνευ - ἡσυχᾶ... Εἶχε πεθάνει!
Δείχνω στὸν παπᾶ Λουΐζο κἀποια δυσπιστία. Τὸ καταλαβαίνει καὶ μὲ θεσβαίει:
— Τὸ εἶδα μὲ τὰ ἴδια μου τὰ μάτια!
*
Καὶ θυμᾶμι κἀτι ἄλλο. Τοὺς διαγμούς τῶν Καλλιπολιτῶν.

Handwritten text in Greek, heavily obscured by ink blots and stains. The text is mostly illegible due to the damage to the original document. Some faint words like 'ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΕΝ' and 'ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ' are visible.